

त्रिवली(लि) स्त्री त्रिगुणिता ब(ली)बलिः । १७ दूरस्थे बलीत्ये “त्रिवलीबलयोपेता भूकुटीभीषणाननाम्” दुर्गाध्यानम् । त्रिमणं बलीनां समाहारः । त्रिवलि तत्पार्थे न० उच्चलदत्तः । [तस्य बलीत्यवत्तात्तयात्वम् ।

त्रिवलीक न० तिस्रो बल्यो यत्र कप् । पायौ हेम० ।

त्रिवाहु पु० त्रयो बाहुवोऽस्य । १८ द्वाभुचरभेदे “त्रिबाहुः पञ्चबाहुश्च व्याघ्रपत्तः सिताननः” हरिवं० २७७ अ० । २ चास्युडाकारभेदे । “त्रिबाहुस्तुङ्गबाहु च” हरिवं० ६१६ अ० । खड्गशब्दे २४६० दृश्यम् ।

त्रिभ न० त्रयाणां भानां राशीनां समाहारः । १ लग्नादि-राशित्वे । “त्रिभं त्रिभं लग्नमतः क्रमेण स्त्रीणां नृणां राशिदिनेषु तेषु” नील०ता० । २ राशितयमात्रे च । “इतिभयहजक्रान्तिभागगताः लेपलिप्तिकाः” सू०सि० । त्रीणि भानि नक्षत्राणि यत्र । ३ नक्षत्रतययुक्ते “कात्ति-क्यादिषु संयोगे कत्तिकादि द्वयं द्वयम् । अन्योपान्त्यौ पञ्चमश्च त्रिभं मासत्रयं कृतम्” सू०सि० । “अत्र कार्ति-कस्यादित्येन सहादन्त्य आश्विनः उपान्त्यः भाद्रः पञ्चमः फाल्गुनः । मासत्रयं त्रिभिः कृतम् । रेवत्यश्विनीभर-णीतिनक्षत्रतयसम्बन्धादाश्विनः । शततारापूर्वोत्तराभाद्र-पदेति अक्षतयसम्बन्धाद्भाद्रपदः पूर्वोत्तरफाल्गुनीहस्तेति अक्षतययोगात् फाल्गुनः” रङ्गना० ।

त्रिभङ्गी स्त्री “प्रथमं यदि दशमं वदति विराजं तदनु विक्रमं यत्तु कम् । वसुविसलतरङ्गममतिहृदयक्रमहृषित-भुजङ्गमनृपतिलकम् । त्रिशद्विकलासुविहितनि-वासं सततविलासं हृदयसुदेति मदसुदितभुजङ्गी मोहन-रङ्गी वदति त्रिभङ्गीवत्तमदः” इत्युक्ते मातावृत्ते कन्दोभेदे ।

त्रिभजीवा स्त्री इत० राशितयधनुराकारक्षेत्रस्य जीवायाम् त्रिज्यायां त्रिज्याशब्दे दृश्यम् । “शङ्खुः सत्रिभजी-वाप्तः” सू०सि० । त्रिभज्यायत् । “त्रिभज्याया भवे-च्छङ्खुस्तद्वर्गं परिगोचयेत्” सू०सि० ।

त्रिभण्डी स्त्री त्रीन् वातादिदोषान् भण्डति भण्ड-परि-भाषणे अण् । त्रिवृति (तेजोवि) अमरः ।

त्रिभद्र न० त्रिषु दन्तक्षतालिङ्गनमर्हनेष्वपि भद्रं यत्र । सुरते त्रिका० ।

त्रिभाग पु० तृतीयो भागः वृत्तौ संख्याशब्दस्य पूरणार्थ-त्यम् । तृतीये भागे “त्रिभागगेषासु निशासु च क्षणम्” कृमा० । “अथयुक्कणपक्षे तु आहं कुर्यात् दिने दिने ।

त्रिभागहीनं पक्षं वा त्रिभागं त्वर्जमेव वा” ११४० ब्रह्मपु० । त्रिभानु पु० त्वर्वसुवर्ग्ये नृपभेदे । “त्वर्वसोस्तु सुतो वक्रिर्वक्त्रे-भर्गोऽथ भातुमान् । त्रिभानुस्तत्सुतोऽस्यापि करम्बम-उटारधीः” भाग० ६।२१४ ।

त्रिभाव पु० त्रिषु कालेषु भावोऽस्य । त्रैकालिके पदार्थे तस्य भावः कर्म वा ब्राह्मण्यं अण् । त्रैभाव्य तद्भावाद्दो न० ।

त्रिभुक्ति पु० त्रिषु भुक्तिरस्य । (तीरञ्जित) देशभेदे त्रिका० ।

त्रिभुज न० त्रयो भुजा यत्र । त्रिबाहुके त्रिकोणे क्षेत्रभेदे क्षेत्रशब्दे दृश्यम् । “त्रिभुजे भुजयोर्योगस्तदनरगुणो भू-वा हृतो लक्ष्मी” “सप्त त्रिभुजे फलं भवति” लीला० । “योनिं कृत्वा त्रिभुजं शयानः” अथ० ८।६ । अत्र योनिं त्रिभुजमिव कृत्यैत्यर्थः तेन न स्त्रीत्वम् । अतः त्रिभुज इति शब्दान्तरकल्पनं प्रामादिकम् ।

त्रिभुवन न० त्रयाणां भुवनानां लोकानां समाहारः पाता० न डोप् । त्रिभोक्त्यां मिलितेषु स्वर्गमर्त्यपाता-लेषु । “त्रिभुवनजये सा पञ्चोषोः कराति सहायवाम् साद०” “त्रिभुवनगुरोर्धाम चण्डीश्वरस्य” मेघ० ।

त्रिभूम पु० तिस्रो भूमयः ऊर्ध्वार्धमध्यास्ता यस्य अण्-समा० । (तेताला) प्रासादभेदे ।

त्रिमण्डला स्त्री लूताभेदे “लूतासु द्विविधा स्रताः” “तासा-मसौ कच्छसाध्यावज्ज्यास्तावत्य एव स । त्रिमण्डला तथा श्वेता कपिका पितिका तथा । आलम्बनविधा रक्ता कमला चाटमी स्रता । ताभिर्दष्टे शिरो दुःखं कण्डू-दंष्ट्रे च वेदना । भवन्ति च विशेषेण गटाः स्त्रीभिरुक्त वातिकाः” । “त्रिमण्डलया दंष्ट्रेऽसूक् कण्ठं खवति दीर्यते” इति च सुशु० ।

त्रिमद पु० त्रिगुणितो मदः संज्ञात्वात् कर्म० । “त्रियामदो-धनमदस्तथैवाभिजनो मदः । एते मदा मदात्मानां त एव हि सतां दमाः” इत्युक्ते गर्वत्ये “नूनं नृपाणां त्रिमदोत्-पथानां महीं सुहृदालयतं चमूभिः” भाग० १।१४१ । २ सुस्ताचितकविङ्क्रेषु च वैद्यकम् ।

त्रिमधु न० त्रिगुणितं मधु संज्ञात्वात् कर्म० । “दुग्धं त्रिता मात्तिकञ्च विज्ञेयं मधुरत्वयम्” इत्युक्ते । दुग्धादित्ये । २ अग्नेदैकदेशे पु० । ३ तद्वृत्तभेदे तदाचरणेन ४ तद्देहाध्या-यिनि पु० मिता० “मधुवाता इति त्रयः मधुगन्दा यत्र । मधुवाता इत्यादिके पञ्चकृत्ये पु० । “वेदाध्वित् ज्योति-सामा त्रिमधुस्त्रिपुष्पकः” याज्ञ० । “त्रिष्वाचिकेतास्त्रि-मधुस्त्रिपुष्पकः पञ्चकृत्ये” मनु० । ६ मधुगन्दात्ये च